

תת"ע 15827/05/22 - רביע סאלח נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

תת"ע 15827-05-22 מדינת ישראל נ' סאלח
תיק חיצוני: 15122236563

בפני	כבוד השופטת ג'ידא עספור שאהין
מבקש	רביע סאלח
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה הבקשה וטענות הצדדים

לפניי בקשה לביטול כתב אישום מחמת התיישנות.

1. ביום 27.05.22 הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של **נהיגה ברכב והסעת ילד שטרם לאו לו 3 שנים, כשהילד אינו רתום במושב בטיחות המתאים לגובהו ולמשקלו, בניגוד לתקנה 83א(ב)(1) לתקנות התעבורה**, בכך שעשה כן ביום 06.06.20 בשעה 16:45 עת נהג המבקש ברכב פרטי ברחוב בקריית שמונה.

2. ב"כ המבקש טען כי ביום 01.07.20 הסניגור הקודם מילא בקשה להישפט שנשלחה ונמסרה ביום 21.07.20 ומכאן היה על המאשימה להגיש כתב אישום עד ליום 21.07.21 אם כי מפנ"א במקום לעשות כן החלה בהליכי גבייה ועיקול. ועל כן, ב"כ המבקש פנה בבקשה להארכת מועד לבית המשפט בחיפה, וביום 29.09.21 בית המשפט נעתר לבקשה וההחלטה נתקבלה ביום 03.11.21. לטענתו כתב האישום התיישן שכן היה על מפנ"א לפתוח את ההליך עד ליום 21.07.21.

3. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען, בין היתר, כי הבקשה להארכת מועד הוגשה בעקבות תשלום הודעת הקנס ביום 09.08.21 ובית המשפט נעתר לבקשה 28.07.22 (נפלה כנראה טעות דפוס בתאריך האחרון שציין ב"כ המשיבה) והפנה לפסיקה.

4. בתשובה לתגובה ב"כ המבקש טען לאי רלוונטיות התגובה וחזר על תוכן בקשתו.

5. בדיון שהתקיים לפניי הצדדים חזרו על טיעוניהם, וב"כ המשיבה הוסיפה כי טענת ההתיישנות לא

דין והכרעה

לאחר שהקשבתי בקשב רב לטיעוני הצדדים ועיינתי בתגובות בכתב וכן בנספחים, החלטתי לדחות את הבקשה. ולהלן הנימוקים:

הדין

6. סעיף 225א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע:

(א) "עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב); ואולם, בעבירת קנס שהיא עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, ובעל הרכב הוכיח כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27ב לפקודה האמורה, ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה למשפט או הודעת תשלום קנס, למי שנהג ברכב אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה."

(ב) "אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א)."

סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי קובע:

"הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דינו לקנס, לא יפחת הקנס מהסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו."

7. בתת"ע (תעבורה י-ם) 5103-02-20 מדינת ישראל נ' אליהו נחום ניהול בע"מ (נבו 02.07.20), כב' השופט מהנא ציטט בהחלטתו מתוך ע"פ 3584/98 מדינת ישראל נ' הרצל אביב שם נקבע כי "תקופת ההתיישנות היא אכן בת שנה אחת אולם מניינה הוא מיום הגשת הבקשה להישפט. עד אז- אם התובע לא בחר להאשים בגינה ושלח הודעת תשלום קנס - אין העבירה כלל אינה מצויה "בערוץ" של העמדה לדין ודין ההתיישנות כלל אינו חל עליה. מרגע, שבחר התובע או הנהג המואשם להעביר את העבירה אל "ערוץ של משפט" מתחיל "מרוץ ההתיישנות" והוא יהיה בן שנה אחת". עוד עמד על כך כי קיימים שני שעוני זמנים אשר רצים בנפרד "האחד ממועד

ביצוע העבירה, לגביו חלה על המשטרה חובה לשלוח הודעה על ביצוע העבירה תוך 4 חודשים; והשני מועד הגשת הבקשה להישפט שם חלה על המאשימה חובה להמציא הזמנה לדין בטרם חלפה שנה. משהוארך המועד להישפט על העבירה, הנאשמת לטעמי נמצאת בנקודת זמן השנייה, כלומר מאותו מועד מתחיל מניין הימים למשלוח ההזמנה למשפט בטרם חלוף שנה". עוד נקבע כי "הוראה זו הקבועה בסעיף 225א לחוק סדר הדין הפליליאינה הוראת התיישנות אלא הוראה שמטרתה לשים מחסום דיוני למשלוח ההזמנה למשפט, אם חלף המועד של שנה מיום שביקש הנאשם להישפט, מהטעם של חולשת הזיכרון ומניעת עיבוי דין בעבירה, שהיא עבירה קלה. אם התביעה לא הזדרזה בהגשת כתב אישום תוך פרק הזמן של שנה, אות וסימן הוא שהעבירה אינה נחשבת בעיניה כחשובה לניהול משפט". ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

בתת"ע (תעבורה חד') 10070-11-21 אבו רקיה מוחמד נ' מדינת ישראל (נבו 04.02.22) נקבע כי כאשר סעיף 225א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, המועד להגשת כתב האישום הינו מועד משלוח ההזמנה למשפט לפי סעיף 230. לאחר מסירת הודעה על הרצון להישפט, על המאשימה לשלוח למבקש הזמנה תוך שנה מיום קבלת הודעתו.

בתת"ע (תעבורה אי') 8380-03-21 מדינת ישראל נ' מאיר מנחם מאיר מנחם (נבו 25.01.22) המבקש קיבל לידי הודעת קנס ולכן אינו נכנס תחת סעיף 225א לחסד"פ. עוד נקבע כי לשים לב לסעיף 225א(ב), לאחר שהוגשה בקשה להישפט לא ניתן לטעון להתיישנות העבירה ויש לבחון האם חלה התיישנות דיונית לפי סעיף 230 לחסד"פ. בית המשפט בחן האם המאשימה עמדה בתנאים הקבועים בסעיף 230 לחסד"פ וקבע כי התקופה למניין התיישנות דיונית נספרת החל מיום קבלת הבקשה להישפט עד למועד משלוח ההזמנה בדואר רשום.

ומכאן לענייננו

8. אין מחלוקת בין הצדדים כי העבירה המיוחסת לנאשם הינה עבירה מסוג הודעת קנס מיום 06.06.20 וכי כתב האישום הוגש ביום 27.05.22. כמו כן, מעיון בתיק בית המשפט עולה כי המאשימה נשאה בנטל להוכיח שבוצעה מסירה כדון, כאשר עניין המשלוח נתמך כדון באישור המסירה שצורף לכתב האישום לפיו ביום 13.04.22 דבר הדואר נמסר לידי המבקש.

9. זה המקום להדגיש כי המועד הרלוונטי לחישוב מרוץ השנה הוא מיום קבלת הבקשה להארכת מועד להישפט ע"י בית המשפט בהליך 7914-07-21, קרי מיום 29.09.21.

10. יובהר בזאת כי כל מועד אחר אינו רלוונטי. הטענות סביב מרוץ התיישנות בין 21.07.20 עד 21.07.21 דינן להידחות, והרי מעיון בבקשה להארכת מועד שצורפה ע"י המבקש הנ"ל עולה כי

הבקשה הוגשה גם בעקבות טעות אנוש בתשלום הקנס ביום 09.08.21.

11. בנסיבות, ולאור קביעתי הנ"ל מתייטר הדיון בטענת המשיבה כי טענת המבקש להתיישנות לא הועלתה בהזדמנות הראשונה.

סוף דבר

12. על כן, התביעה נשאה בנטל להוכיח שהזמנה לדין שוגרה במהלך השנה מיום שניתנה החלטת בית המשפט להאריך את המועד להישפט. לאור האמור החלטתי לדחות את הבקשה.

13. קובעת מועד הקראה ליום 19.10.23 שעה 11:00.

להעביר החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט"ז תשרי תשפ"ד, 01 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.